

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 628/2017-54

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 1. februára 2018 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Lajosa Mészárosa (sudca spravodajca) prerokoval prijatú sťažnosť [REDAKČNÝ ZNAČENIE], [REDAKČNÝ ZNAČENIE], zastúpeného advokátkou JUDr. Barborou Volárovou, advokátska kancelária, Kukučínova 11, Piešťany, vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 1 K 251/1998 a jeho uznesením z 24. marca 2015, ako aj postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Obo 25/2015 a jeho uznesením z 21. apríla 2016 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosti [REDAKČNÝ ZNAČENIE] **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) č. k. II. ÚS 628/2017-20 z 18. októbra 2017 bola prijatá na ďalšie konanie sťažnosť [REDAKČNÝ ZNAČENIE]

██████████ (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 K 251/1998 a jeho uznesením z 24. marca 2015, ako aj postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Obo 25/2015 a jeho uznesením z 21. apríla 2016.

2. Podľa § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov prerokoval ústavný súd túto vec na neverejnom zasadnutí, keďže sťažovateľ v podaní z 8. decembra 2017, krajský súd vo vyjadrení z 9. novembra 2017 a najvyšší súd vo vyjadrení z 9. novembra 2017 vyslovili súhlas, aby sa upustilo od ústneho pojednávania. Ústavný súd vychádzal pritom z listinných dôkazov a vyjadrení nachádzajúcich sa v jeho spise.

3. Zo sťažnosti vyplýva, že uznesením krajského súdu sp. zn. 1 K 251/1998 z 24. marca 2015 bol sťažovateľ zbavený funkcie správcu konkurznej podstaty (ďalej len „správca“) a súčasne bola do funkcie správcu ustanovená ██████████. Uznesenie bolo zverejnené v Obchodnom vestníku 27. marca 2015.

Proti uzneseniu krajského súdu sp. zn. 1 K 251/1998 z 24. marca 2015 podal sťažovateľ 23. apríla 2015 odvolanie, v ktorom avizoval doloženie podrobnejšieho odôvodnenia odvolania.

Sťažovateľ podaním z 11. mája 2015 odvolanie doplnil spolu s informáciou o vlastnom zdravotnom stave. Uvedený prípis sa však podľa tvrdenia najvyššieho súdu v súdnom spise krajského súdu sp. zn. 1 K 521/1998 nenachádza.

Uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 2 Obo 25/2015 z 21. apríla 2016 bolo odvolanie sťažovateľa odmietnuté s tým, že neobsahuje odôvodnenie ako obligatórnu časť odvolania. Najvyšší súd sa preto dôvodmi odvolania ani nezaoberal. Sťažovateľ namieta, že uvedené uznesenie najvyššieho súdu mu nebolo prostredníctvom krajského súdu doručené. Bolo mu

doručené 14. júna 2016 prostredníctvom novoustanoveného správcu a v Obchodnom vestníku bolo zverejnené v skrátenej znení 26. mája 2016.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti ďalej poukazuje na to, že hoci podľa tvrdenia najvyššieho súdu podané odvolanie údajne neodôvodnil, v skutočnosti dôvody odvolania, ktoré podal, majú rozsah 7 listov, obsahujú 13 príloh a poskytujú vyčerpávajúce odôvodnenie vyvracajúce „*nezmyselné rozhodnutie zjavne zaujatého sudcu*“.

Sťažovateľ ďalej uviedol, že odvolanie podal preto, lebo pre nesprávny právny názor krajského súdu bol vylúčený z realizácie svojich procesných práv. Namíeta, že následne sa k tomuto nesprávne právnemu názoru pripojil aj najvyšší súd, ktorý sa odvolacími dôvodmi ani nezaoberal.

Sťažovateľ ďalej poukazuje na to, že krajský súd vo svojom uznesení sp. zn. 1 K 251/1998 uvádza, že výzvou z 29. apríla 2015 a potom aj uznesením z 2. júna 2015 vyzval sťažovateľa k doplneniu odvolania v lehote 10 dní s poučením o následkoch a výzva aj uznesenie boli doručované na kontaktnú adresu uvedenú v odvolaní.

Podľa najvyššieho súdu uznesenie z 2. júna 2015 nebolo prevzaté a súdu bolo vrátené 3. júna 2015. Sťažovateľ v tom nevidí žiadnu logiku, keďže uznesenie z 2. júna 2015 malo byť vrátené už na ďalší deň 3. júna 2015. Podstatné však je, že doplnenie odvolania zo 6. mája 2015 bolo podané na poštovú prepravu 11. mája 2015 (ako o tom svedčí podací lístok), avšak najvyšší súd uvádza, že sa v súdnom spise nenachádza.

3.1 Sťažovateľ už v úvode svojej sťažnosti navrhuje, aby ústavný súd jeho sťažnosť prijal na ďalšie konanie a následne nálezom takto rozhodol:

„1. Základné práva sťažovateľa na súdnu ochranu priznané čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ktorým sa každému zaručuje právo domáhať sa svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a ľudské právo na spravodlivý proces a spravodlivé prejednanie jeho záležitostí nezávislým a nestranným súdom priznané čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní pred Krajským súdom v Bratislave sp.zn. 1K/251/1998 zo dňa 24.03.2015 a v konaní pred Najvyšším súdom SR sp. zn. 2 Obo/25/2015 zo dňa 21.04.2016, porušené boli.

2. Podľa ust. § 56 ods. 2 zák. č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu SR o konaní pred ním a o postavení sudcov v platnom znení, Ústavný súd SR Uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 1K/251/1998 zo dňa 24.03.2015 a Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2 Obo/25/2015 zo dňa 21.04.2016, zrušuje.

3. Podľa ust. § 56 ods. 3 písm. b) zák. č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu SR o konaní pred ním a o postavení sudcov v platnom znení, Ústavný súd SR vec vracia Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie.“

4. Z vyjadrenia predsedu krajského súdu sp. zn. 1 SprV/513/2017 z 9. novembra 2017 doručeného ústavnému súdu faxom toho istého dňa a poštou 14. novembra 2017 vyplýva, že k porušeniu označených práv sťažovateľa nedošlo. Pokiaľ sťažovateľ tvrdí, že listom z 11. mája 2015 podané odvolanie doplnil spolu s informáciou o zdravotnom stave, treba uviesť, že v spise sp. zn. 1 K 251/1998 na č. 1. 1158 je písomné podanie sťažovateľa adresované [REDAKOVANÉ] z krajského súdu, ako aj predsedovi krajského súdu vo veci „Založenie dokladov do spisu. Upozornenie na dôsledky postupu štátneho úradníka“. Toto podanie zo 6. mája 2015 doručené krajskému súdu 11. mája 2015 (č. 1. 1159 – 1161) obsahuje výpočet agendy s označením: odovzdávací a preberací protokol v konkurznom konaní. Sťažovateľ ako odovzdávajúci odovzdal agendu úpadcu preberajúcemu správcovi. Žiadne iné písomné podanie zo 6. mája 2015 doručené nebolo. V tejto súvislosti preto krajský súd spochybňuje pravosť a hodnovernosť listiny predloženej ústavnému súdu s označením „doplnenie odvolania“ spolu s informáciou o zdravotnom stave z 5. júna 2015. V skutočnosti 11. mája 2015 bola v obálke doručená krajskému súdu iná písomnosť, než tá, na ktorú poukazuje sťažovateľ, a tá doplnenie odvolania neobsahovala. Krajský súd dáva zároveň do pozornosti ústavnému súdu listinu zo 14. júna 2016 založenú v spise na č. 1. 1208, ktorá bola do podateľne krajského súdu doručená 16. júna 2016. Prílohou tejto listiny na č. 1. 1216 – 1218 je listina zo 6. mája 2015 s označením „Predloženie doplnenia odvolania, Informácia o zdravotnom stave, založenie listín – odovzdávacích dokladov do konkurzného spisu“. Túto listinu však sťažovateľ nedoručil do času vydania rozhodnutia o jeho odvolaní najvyšším súdom uznesením sp. zn. 2 Obo 25/2015 z 21. apríla 2016. Listina založená v spise na č. 1. 1219 – 1221 nebola

krajskému súdu doručená 11. mája 2015, ale až 16. júna 2016 ako príloha písomného podania sťažovateľa zo 14. júna 2016.

5. Z vyjadrenia predsedníčky najvyššieho súdu č. k. KP 3/2017-69 z 9. novembra 2017 doručeného ústavnému súdu 20. novembra 2017 vyplýva, že tvrdenie sťažovateľa, podľa ktorého podané odvolanie riadne doplnil (čo preukazuje len podacím lístkom doporučenej zásielky), v súčasnej dobe nemôže najvyšší súd preveriť, lebo spis sa nachádza aj toho času na krajskom súde. Treba tiež podotknúť, že ak by bolo tvrdenie sťažovateľa pravdivé, nebol by ho krajský súd uznesením z 2. júna 2015 (teda takmer po mesiaci) vyzýval na odstránenie väd odvolania. Najvyšší súd je preto toho názoru, že k porušeniu sťažovateľom označených práv nedošlo.

6. Z repliky právnej zástupkyne sťažovateľa z 8. decembra 2017 doručenej ústavnému súdu 18. decembra 2017 vyplýva, že k vyjadreniu najvyššieho súdu vzhľadom na jeho formálnosť nepovažuje sťažovateľ za potrebné zaujať bližšie stanovisko. V súvislosti s vyjadrením krajského súdu uvádza, že tvrdenie, podľa ktorého podanie z 11. mája 2015 bolo do súdneho spisu doručené až po viac ako jednom roku, nemá žiadnu logiku. Vôbec sa neuvádza, čo malo byť predmetom nespochybniteľne doručenej zásielky sťažovateľa z 11. mája 2015, resp. prečo na takéto údajne fiktívne podanie krajský súd patrične nereagoval.

II.

7. Z uznesenia krajského súdu č. k. 1 K 251/1998-1123 z 24. marca 2015 vyplýva, že ním bol sťažovateľ zbavený funkcie správcu a zároveň bola za správcu ustanovená [REDAKOVANÉ]. Podľa názoru krajského súdu sú naplnené všetky dôvody na zbavenie sťažovateľa funkcie správcu, pretože porušil v konkrétne uvedených súvislostiach povinnosť vykonávať správu konkurznej podstaty nezávisle, nezaujato a hospodárne.

8. Z odvolania sťažovateľa z 23. apríla 2015 adresovaného najvyššiemu súdu prostredníctvom krajského súdu vyplýva, že podáva odvolanie proti uzneseniu krajského súdu č. k. 1 K 251/1998-1123 z 24. marca 2015 a žiada, aby bolo toto uznesenie zrušené. Vzhľadom na skutočnosť, že vo veci existujú viaceré trestné oznámenia vo vzťahu

ku konajúcemu sudcovi a podľa orgánov činných v trestnom konaní nie je vhodné oboznamovať podozrivý subjekt s jednotlivými podrobnosťami prešetrovaných vecí, „*bude táto časť odvolania doložená odvolateľom priamo do spisu na Najvyššom súde SR*“.

9. Z podania sťažovateľa zo 6. mája 2015 adresovaného krajskému súdu, ktoré bolo odovzdané na poštovú prepravu 11. mája 2015, vyplýva, že v prílohe predkladá doplnenie odvolania „*o tzv. šesť TOP skutočností, ktoré otriasli slovenským konkurzným právom*“, informáciu o zdravotnom stave, ako aj odovzdávacie a preberacie protokoly z 10. apríla 2015 a z 23. apríla 2015.

10. Z doplnenia odvolania z 23. apríla 2015, ktoré má 7 strán a 13 listinných príloh, vyplýva podrobná argumentácia sťažovateľa slúžiaca na vyvrátenie záverov krajského súdu, ktoré viedli k rozhodnutiu o jeho odvolaní z funkcie správcu.

11. Z podacieho lístka, ktorého fotokópia sa nachádza na zadnej strane prípisu sťažovateľa zo 6. mája 2015, vyplýva, že odosielateľom bola Advokátska kancelária [REDACTED], [REDACTED], a adresátom bola [REDACTED], Krajský súd v Bratislave, Záhradnícka 10, Bratislava. Zo zadnej strany fotokópie podacieho lístka sa dá zistiť, že išlo o doporučený list II. triedy s podacím číslom RP [REDACTED] SK, hmotnosť zásielky bola 0,012 kg. Zásielka bola odovzdaná na poštovú prepravu na Pošte Piešťany 1 dňa 11. mája 2015.

12. Z podania Slovenskej pošty, a. s., sp. zn. I-P00000-16-02925 z 3. augusta 2016 adresovaného ústavnému súdu na jeho žiadosť o poskytnutie informácií vyplýva, že šetrením na dodávacej Pošte Bratislava 1 bolo zistené, že doporučená zásielka s podacím číslom RP [REDACTED] SK adresovaná [REDACTED], Krajský súd v Bratislave, Záhradnícka 10, Bratislava, bola dodaná 13. mája 2015. Zásielku prevzal oprávnený prijímateľ – splnomocnenec s číslom PS 655/2011.

13. Z uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 2 Obo 25/2015 z 21. apríla 2016 uverejneného v Obchodnom vestníku 26. mája 2016 vyplýva, že odvolanie sťažovateľa proti uzneseniu krajského súdu č. k. 1 K 251/1998-1123 z 24. marca 2015 bolo odmietnuté.

Z písomného vyhotovenia uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 2 Obo 25/2015 z 21. apríla 2016 doručeného [REDAKOVANÉ] 31. mája 2016 vyplýva, že ním bolo odmietnuté odvolanie sťažovateľa proti uzneseniu krajského súdu č. k. 1 K 251/1998-1123 z 24. marca 2015.

Podľa konštatovania najvyššieho súdu krajský súd najprv výzvou z 29. apríla 2015 a neskôr aj uznesením č. k. 1 K 251/1998-1180 z 2. júna 2015 vyzval sťažovateľa k doplneniu podania (odvolania), a to v lehote 10 dní s poučením o následkoch nedoplnenia podania. Výzva, ako aj uznesenie boli sťažovateľovi doručované na kontaktnú adresu ním uvedenú v odvolaní. Uznesenie sa považuje za doručené, keďže v odbernej lehote nebolo prevzaté a krajskému súdu bolo vrátené 3. júna 2015. Podľa názoru najvyššieho súdu vytýkané náležitosti odvolania neboli v stanovenej lehote doplnené a najvyššiemu súdu neboli doručené ani žiadne iné písomnosti týkajúce sa vecí vyšetrovaných orgánmi činnými v trestnom konaní, tak ako to uvádzal sťažovateľ. Najvyšší súd preto odvolanie sťažovateľa podľa § 218 ods. 1 písm. d) Občianskeho súdneho poriadku odmietol.

14. Zo spisu krajského súdu sp. zn. 1 K 251/1998, ktorého príslušnú časť si ústavný súd vyžiadal, vyplývajú tieto skutočnosti:

Na č. l. 1158 je založený prípis sťažovateľa zo 6. mája 2015 adresovaný [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] (na dve adresy), ako aj predsedovi krajského súdu. List je označený ako „Založenie dokladov do spisu – Upozornenie na dôsledky postupu štátneho úradníka“. Z textu vyplýva, že sťažovateľ zakladá do spisu odovzdávacie a preberacie protokoly z 10. apríla 2015 a z 23. apríla 2015 ako prílohy č. 1 a č. 2. Zároveň upozorňuje na skutočnosť, že vzhľadom na postup štátneho úradníka všetka zodpovednosť za novovzniknuté škody prejde na konajúci súd, avšak iba za predpokladu, že nebude prijatý navrhovaný právny predpis o výlučnej zodpovednosti štátneho úradníka za vzniknutú škodu, ktorý bude súčasne retroaktívny.

Na č. l. 1159 – 1161 je založený „Odovzdávací a preberací protokol v konkurznom konaní na KS Bratislava č. k. 1 K 251/1998“. Z pripojenej obálky vyplýva, že ide o doporučenú zásielku z Pošty Piešťany 1 s podacím číslom RP [REDAKOVANÉ] SK.

Na č. l. 1208 je založený prípis sťažovateľa zo 14. júna 2016 adresovaný správkyni [REDAKOVANÉ] a zaslaný na vedomie krajskému súdu s označením „Vyjadrenie

k doručenej zásielke“. Z textu vyplýva, že sťažovateľ reaguje na to, že 14. júna 2016 dostal od [REDAKOVANÉ] uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 2 Obo 25/2015. Pripojenými prílohami sú *„Odovzdávací a preberací protokol v konkurznom konaní na KS Bratislava č. k. 1 K 251/1998“* (č. 1. 1209 – 1212), prípis sťažovateľa krajskému súdu zo 6. apríla 2015 doručený 8. apríla 2015 označený ako *„Založenie dokladov do súdneho spisu“* (č. 1. 1213), *„Odovzdanie agendy konkurzného konania úpadcu MERKUR, v. o. s., Hanzlíkova 24, Trenčín“* (č. 1. 1214), odvolanie sťažovateľa z 23. apríla 2015 proti uzneseniu krajského súdu z 24. marca 2015 (č. 1. 1215), prípis sťažovateľa krajskému súdu zo 6. mája 2015 vo veci sp. zn. 1 K 251/1998 s označením *„Predloženie doplnenia odvolania, Informácia o zdravotnom stave, založenie ďalších – odovzdávacích dokladov do konkurzného spisu“* (č. 1. 1216), podací lístok o doporučenej zásielke sťažovateľa krajskému súdu, ktorá bola podaná 11. mája 2015 na Pošte Piešťany 1 s podacím číslom RP [REDAKOVANÉ] SK a vážila 0,012 kg (č. 1. 1217), preukaz sťažovateľa ako onkologického pacienta (č. 1. 1218) a prípis sťažovateľa zo 6. mája 2015 adresovaný krajskému súdu označený ako *„Doplnenie odvolania zo dňa 23.04.2015“*, a to prvé štyri strany (č. 1. 1219 – 1221).

III.

15. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

16. Sťažovateľ tvrdí, že hoci podaním z 11. mája 2015 odvolanie proti uzneseniu krajského súdu sp. zn. 1 K 251/1998 z 24. marca 2015 doplnil, najvyšší súd svojím uznesením sp. zn. 2 Obo 25/2015 z 21. apríla 2016 odvolanie odmietol pre nesplnenie zákonných náležitostí s tvrdením, že dôvody odvolania sťažovateľ nepredložil ani napriek viacerým výzvam.

17. Najvyšší súd trvá na tom, že dôvody odvolania sa v spise nenachádzali (ak by tam boli, krajský súd by nemal dôvod sťažovateľa osobitným uznesením vyzvať na predloženie dôvodov odvolania).

18. Krajský súd poukazuje na to, že obsahom obálky odovzdanej sťažovateľom na poštovú prepravu 11. mája 2015 s podacím číslom RP [REDAKOVANÉ] SK neboli tie listiny, ktoré označuje sťažovateľ (najmä nie dôvody odvolania), ale iné listiny a dôvody odvolania zo 6. mája 2015 sťažovateľ predložil krajskému súdu ako jednu z príloh listu zo 14. júna 2016 doručeného krajskému súdu 16. júna 2016.

19. Zo skutkového hľadiska možno z pohľadu ústavného súdu konštatovať, že medzi účastníkmi konania je nesporné, že sťažovateľ 11. mája 2015 podal na Pošte Piešťany 1 doporučenú zásielku s podacím číslom RP [REDAKOVANÉ] SK adresovanú krajskému súdu a zásielka bola doručená 13. mája 2015.

20. Ďalej treba podľa názoru ústavného súdu považovať za nesporné aj to, že existujú dva prípisy sťažovateľa z 11. mája 2015 adresované krajskému súdu, a to jednak prípis, ktorým predkladá doplnenie odvolania, ako aj prípis, ktorým upozorňuje na dôsledky postupu štátneho úradníka. Krajský súd nepopiera existenciu prípisu, ktorým sa predkladá doplnenie odvolania, iba tvrdí, že tento prípis mu v skutočnosti došiel až 16. júna 2016 ako príloha prípisu sťažovateľa zo 14. júna 2016. Ani sťažovateľ v replike na vyjadrenie predsedu krajského súdu existenciu prípisu s upozornením na dôsledky postupu štátneho úradníka nepopiera, iba vytyka krajskému súdu, že neuvádza, čo malo byť predmetom nespochybniteľne doručenej zásielky sťažovateľa z 11. mája 2015 (hoci krajský súd v skutočnosti uvádza, že obsahom zásielky z 11. mája 2015 bolo upozornenie na dôsledky postupu štátneho úradníka).

21. Za tohto stavu ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ sa ani len nepokúsil vysvetliť, ako mohol jeho prípis s upozornením na dôsledky postupu štátneho úradníka skončiť na krajskom súde, ak predmetom zásielky z 11. mája 2015 nemal byť podľa neho tento prípis, ale prípis s doplnením odvolania.

Za podstatné považuje ústavný súd ďalej aj to, že (ako to zistil) dôvody odvolania spolu s 13 prílohami a informáciou o zdravotnom stave sťažovateľa (tak ako ich sťažovateľ predložil ústavnému súdu) by vážili 0,158 kg, hoci doporučená poštová zásielka z 11. mája 2015 s podacím číslom RP [REDACTED] SK vážila podľa podacieho lístka predloženého sťažovateľom iba 0,012 kg.

Na základe dôkazov, ktoré mal ústavný súd k dispozícii, nebolo možné považovať za preukázané rozhodujúce tvrdenie sťažovateľa, podľa ktorého dôvody odvolania predložil ešte pred rozhodnutím najvyššieho súdu. Ústavný súd pritom vychádzal popri listinných dôkazoch predložených sťažovateľom aj z listinných dôkazov nachádzajúcich sa a žurnalizovaných v spise krajského súdu.

Možno konštatovať, že postup najvyššieho súdu, ktorý pre nedostatok zákonom predpísaných náležitostí odvolanie sťažovateľa odmietol, bol správny. Nedošlo teda k porušeniu označených práv sťažovateľa. Znamená to tiež, že sťažovateľ nevyužil v rámci odvolacieho konania možnosť kvalifikovanej polemiky so závermi uznesenia krajského súdu sp. zn. 1 K 251/1998 a aj v tomto ohľade zostáva v platnosti zásada „*vigilantibus iura scripta sunt*“, a to o to zvlášť, ak ide o osobu práva znalú.

22. Berúc do úvahy uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol tak, ako to vyplýva z výroku tohto nálezu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. februára 2018